

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань свободи слова та інформаційної політики

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 286-83-79

№ 04-32/20-182

"24" 03 2017 р.

Ковальову В.О.

Шановний Вадиме Олександровичу!

За дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України І. В. Геращенко повідомляємо про завершення розгляду Вашої електронної петиції під назвою «Заборонити поширення конфіденційної інформації про рідних та дітей правоохоронців, у тому числі щодо їх фактичних місць проживання, яка на даний час, в порушення Конституції України, є відкритою і загальнодоступною».

Відповідно до статті 23-¹ Закону України «Про звернення громадян» Вашу петицію було розміщено на Офіційному веб-порталі Верховної Ради України 14 грудня 2016 року, а збір підписів на її підтримку завершився 14 березня 2017 року. За вказаний період, що є максимально можливим, на підтримку Вашої петиції отримано **108 (Сто вісім)** підписів.

Петиція, адресована парламенту, розглядається у порядку, встановленому статтею 23-¹ зазначеного Закону, за умови збору на її підтримку **не менш як 25000 підписів** громадян. Оскільки Ваша петиція протягом встановленого максимального строку не набрала необхідної кількості голосів, вона надалі розглядалася як звернення громадянина.

У зв'язку з цим, з урахуванням предмета відання Комітету з питань свободи слова та інформаційної політики (*п. 22 Додатку до Постанови Верховної Ради України від 4 грудня 2014 року № 22-VIII*) та змісту частини третьої статті 21 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», повідомляємо Вам наступне.

Базовим законом, що регулює відносини щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації в Україні, є Закон України «Про інформацію». Відповідно до статті 20 цього законодавчого акта інформація за порядком доступу поділяється на відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом. При цьому слід мати на увазі: будь-яка інформація є відкритою, крім тієї, що віднесена законом до **інформації з обмеженим доступом**.

Порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації та інформації, що становить суспільний інтерес, визначає Закон України «Про доступ до публічної інформації». Відповідно до статті 6 цього Закону інформацією з обмеженим доступом є **конфіденційна, таємна та службова** інформація.

Зокрема, конфіденційною (саме про неї насамперед ідеться у Вашому зверненні) є інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов.

Закон «Про доступ до публічної інформації» не містить переліку інформації, яка не може бути надана, а натомість **визначає критерії**, на підставі яких до неї може бути обмежено доступ. Такі обставини виявляються шляхом застосування розпорядником т. зв. «**трискладового тесту**». В його процесі розпорядник має переконатися в наявності таких **трьох вимог**:

1) Обмеження здійснюється виключно для захисту одного з таких інтересів: *національна безпека; територіальна цілісність; громадський порядок; запобігання заворушенням чи злочинам; охорона здоров'я населення; захист репутації або прав інших людей; запобігання розголошенню конфіденційно одержаної інформації; підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.*

Якщо від розкриття інформації жоден зі згаданих законних інтересів не постраждає, ця інформація має бути відкритою, а доступ до неї не може обмежуватися;

2) Розголошення інформації може завдати істотної шкоди інтересам, зазначеним у попередньому пункті. За відсутності цього інформація має бути відкритою за режимом доступу;

3) Шкода від оприлюднення інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Посадова особа обмежує доступ до інформації за наявності **усіх трьох підстав** для такого обмеження.

Оцінка шкоди, якої розголошення інформації може завдати зазначеним у частині другій статті 6 Закону інтересам, впливає із обов'язку застосування «трискладового тесту» і стосується **дискреційності** повноважень розпорядників інформації (тобто, можливості застосовувати ці повноваження на власний розсуд) у вирішенні питань обмеження доступу до інформації, яка перебуває у їх володінні. Необхідність залишення можливості розсуду у питаннях обмеження доступу (зокрема, до інформації про фізичних або юридичних осіб) впливає з того, що Закон не може і не повинен наперед визначати всі види відкритої чи закритої інформації, а рішення щодо обмеження доступу залежить від багатьох обставин **конкретної ситуації**.

Оскільки за обставин, про які йдеться у Вашому зверненні, закони України передбачають достатні підстави для обмеження доступу до зазначеної Вами інформації як конфіденційної, необхідність внесення запропонованих

Вами змін до Закону України «Про запобігання корупції» виглядає вельми проблематичною і потребує додаткового вивчення.

Питання запобігання та протидії корупції, формування та реалізації антикорупційної політики, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, а також проведення антикорупційної експертизи законопроектів, поданих суб'єктами права законодавчої ініціативи віднесені до предмета відання Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції (*пункт 9 зазначеного вище Додатку до Постанови Верховної Ради України від 4 грудня 2014 року № 22-VIII*). Тому для отримання вичерпних відповідей щодо зазначених питань радимо Вам надалі звертатися безпосередньо до названого Комітету.

З повагою

Голова Комітету

Вікторія СЮМАР